

Bolsjevikenes mål

Taler

Vidkun Quisling

Dato

2 februar 1943

Sted

Klingenberg kino, Oslo

Omstendigheter

Årsdagen for den nasjonale regjerings utnevnelse

- 1 Vi mennesker skal leve i denne verden, og vi skal skape den til en slik verden at den er verd å leve i.

- 5 Vi nordmenn skal leve i dette landet som våre fedre har ryddet og bygd. Hvert slektledd skal verne om det og bygge det, slik at de kan etterlate Norge til sine etterkommere som et land verd å leve i for en nordmann.

- 10 Denne almenmenneskelige og nasjonale plikt står særskilt klart og krevende fram i de store vendepunkter i folkenes og verdens liv. Og når skulde denne plikt være høyere og helligere for oss nordmenn enn no i vår tid. Hele verden strider og skjelver i en krise, så dyptgående, så omfattende og så voldsom at verdenshistorien aldri har sett maken. Og Norge, vårt land, er både ved en lang indre utvikling og ved ytre omstendigheters makt dratt midt inn i denne verdensstorm, på en måte som aldri noensinne før i alle de kriser som har rystet Europa og vår verden. Vi ligger i krysset av de stridende verdensmotsetninger. 15 Spørsmålet er for Norge i dypeste mening det samme som Hamlet gikk og grunnet over: Å være eller ikke være.

- 20 Men i livet er ikke bare denne hellige plikt som jeg talte om. Der er også en hellig rettferdighet.

Der er en moralsk verdensordning. Der gis visse livslover både for den enkelte og for folkene som de må leve etter, hvis det skal gå dem vel.

- 25 Den nemesis som går igjennom livet, kan det synes som den enkelte undertiden kan slippe unna for. Men et helt folk unngår den aldri. En nasjon som forbryter seg mot de lover som gjelder for folkenes liv, en sådan nasjon blir med dødelig

30 sikkerhet, før eller senere, straffet for det. Da må de rettferdige lide med de urettferdige, og de kommende slekter for de skyldige, like til tredje og fjerde ledd, ja kanskje for alltid.

35 Det norske folk i sitt noværende slektledd har grovt forbrutt seg mot disse folkets livslover, som jeg for min del kaller guddommelige, og som andre kan kalle hva de vil, men hvis realitet de ikke kan benekte, eller iallfall får føle.

Det er ikke nødvendig å gjenta her i enkelthetene hvorledes de gamle ledere årelangt svek sin hellige plikt mot det norske folk og forrådte landet vårt. I ti lange år fra 1930 til 1940 kjempet vi i NS den hardeste kamp mot denne
40 dødslinje. En fortvilet kamp, fordi vi visste hva det gjaldt og det var uhyggelig klart hvorhen det bar. Men allikevel en kamp uten et øyeblikks unnfallenhet, fordi den nasjonale og germanske bevissthet var levende og brennende i oss mot alle de ødeleggende indre og ytre krefter. Vi trodde fast på Norge og dets fortsatte misjon i verden. Vi vilde at det norske folk ikke skulde dø, men leve.

45 Og vi visste at dette spørsmål om liv eller død for det norske folket, det vilde, når verdensstormen brøt løs og den nasjonale katastrofe og oppløsning kom med en naturlovs nødvendighet, være avhengig av at det fantes en prøvet flokk som ikke hadde bøyet kne or mørkemaktene eller var blitt forblindet, men som sto rak i
50 stormen og så klart gjennom det mørke som vilde senke seg over landet og over sinnene, en kamporganisasjon som kunde være den faste kjerne som den nasjonale nyreising kunde utkrystallisere seg om, når alt annet gikk i oppløsning.

55 Men jeg skal ikke her utbre meg nærmere om dette, selv om det på denne årssdag kunde være all grunn til det.

Jeg vil bare framheve at det ikke alene var de tidligere ledere og den gamle insolvente og dekadente såkalte «elite» som er skyld i Norges ulykke. Men det
60 er hele det norske folk, hvis store masse i sin politiske likegyldighet og i sin selviske og selvopptatte materialisme godtok og opprettholdt et slikt landsforrædersk og landsødeleggende regime.

Et folk har det styre det fortjener, og dets skjebne blir deretter, det er en sannhet
65 vi i disse år har sett bekreftet i den ene europeiske stat etter den andre. Den 9. april 1940 utløste den seg også i vårt eget land med dramatisk kraft.

Det er denne sammenheng mellom skyld og straff som jeg her vil understreke,
70 ikke for å polemisere mot noen, men for at det norske folk skal erkjenne sin egen
skyld og brøde. Selverkjennelse og anger er forutsetningen for at man fast
beslutter seg til et nytt liv som kan bringe frelse og en lykkelig framtid.

Det er sannhet og erkjennelse som det norske folk framfor alt trenger no, når
75 nye farer trekker opp omkring oss og truer vårt folk dødeligere enn noensinne.

Sannhet og erkjennelse skal derfor også denne dag først og fremst tjene.

Det er i dag årsdagen siden Norge igjen fikk sin egen nasjonale regjering. Den
80 1.februar 1942 ble grunnsteinen lagt for det nye Norge i den store nye
verdenspoke som vi no står på terskelen til. Muligheten ble åpnet for det
norske folk til igjen med egen kraft å arbeide seg opp av den avgrunn hvori det
hadde styrtet seg.

85 Derfor er den dag vi i dag minnes, en stor dag i Norges historie. Virkelig større
enn 17. mai 1814. Større enn 7. juni 1905. Men denne storhet avhenger av den
enighet og kraft vi nytter mulighetene ut med.

Jeg minner om at det var ved Tysklands imøtekommenhet og anerkjennelse at
90 dette viktige skritt ble gjort mulig. Men regjeringen ble ikke utnevnt av de tyske
myndigheter. Den ble dannet ved norsk tiltak på grunnlag av Nasjonal Samling
som den eneste eksisterende og lovlige politiske organisasjon i Norge, og etter en
framgangsmåte som Norges Høyesterett ikke fant noe å innvende mot. For
øvrige sitter vi der i kraft av den nasjonale revolusjons kjensgjerning, og i kraft av
95 det uomtvistelige faktum at vi er den eneste norske regjeringsmyndighet i dette
landet og har i vår hånd hele rikets stats- og samfunnsapparat.

I ett år har den nasjonale regjering utøvet denne myndighet og mer og mer
befestet sin stilling. Derved er gjort et stort skritt i, retning av å gjenvinne vår
100 selvstendighet og å bygge et nytt, fritt og stort Norge.

Når selvstendighetsverkets videre utvikling ikke er blitt markert ved ytterligere
reguleringer, så skyldes dette at den framtidige ordning i Europa, og i
særdeleshet det framtidige forhold mellom Tyskland og Norge enno ikke kan
105 fastlegges i det enkelte, så lenge krigen legger beslag på alle krefter. Det bidrar

110 heller ikke til å fremme arbeidet at en del prester og lærere har laget bråk, prester og lærere som er så forblindet eller forvillet at de ikke engang forstår at de i høyden oppnår det motsatte av hva de tilsikter, hvis de da overhodet drives av en god vilje.

115 Hva angår lærerne så vil jeg nevne at skolene no arbeider normalt, så vidt krigsforholdene tillater. Det omstridte Lærersambandet som ble brukt som et slett påskudd til å lage politiske aksjoner i skolen (hensikten med det er jo å vareta lærerstandens egne og faglige interesser), det står no fast organisert. Nær 40 pst. av landets samtlige lærere er no lojale medlemmer av Lærersambandet, i enkelte fylker opp til 60-70 pst. Oslo står dårligst med ca. 25 pst. Av de 860 tillitsmannsstillinger i sambandet er samtlige 96 fylkes- og kretslederstillinger besatt med NS-folk, og ca. 90 pst. av laglederstillingene.

120 Læreraksjonen som jødepropagandaen ute i verden gjorde til et verdensnummer med resolusjoner fra alle kanter av kloden, har altså fått et temmelig flaut utfall for aksjonens trådtrekkene, og hva deres naive offer angår, så har de bare oppnådd å skade seg selv og sitt land.

125 Jeg vil ikke anbefale noen i framtiden å stikke kjepper i hjulet for Nasjonal Samlings frigjøringsverk. I enkelte nærings- og arbeiderorganisasjoner var det også en del som etter anvisning fra London skulde følge prestenes og lærernes eksempel, og forsøkte det i fjor høst i forbindelse med riksmøtet og Rikstinget. 130 De ble bragt til fornuft så å si på dagen, og de kommer ikke til å gjøre nye forsøk.

Med hensyn til de andre åndens helter som strider for London og Moskva, nemlig kirkeopposisjonen med de tidligere bisper i spissen, så har vi funnet mest 135 mulig å burde neglisjere dem på grunn av deres personers ubetydelighet og i håp om at de dog en gang selv vil komme til fornuft og sannhets erkjennelse.

Etter samstemmige uttalelser fra hele landet dreier det seg i virkeligheten bare om et forholdsvis lite mindretall, det anslås til en 60-70 personer. Men dette 140 aktive og organiserte mindretall terroriserer under ledelse av den såkalte midlertidige kirkeledelse og de tidligere bisper, det flerdobbelte antall, enten ved simpelthen å true dem eller ved å innbille dem at kirke og kristendom er i fare, hvilket er en usannhet for så vidt de sikter til NS. Men det vilde være en realitet og en sannhet hvis de mente bolsjevismen, men det er nettopp det disse folk

ikke gjør.

Hvilke motiver som hos den enkelte ligger bak dette landsskadelige og for den saks skyld også ukristelige spill, skal være usagt. De synes å være høyst
150 menneskelige og høyst forvirrete. Men jeg vil nytte anledningen til nok en gang å slå fast at hverken regjeringen, kirkestyret eller Nasjonal Samling har lagt noen som helst hindringer i vegen for den kirkelige og religiøse virksomhet.

I sitt forsøk på å mistenkeliggjøre det nye stats- og kirkestyre og vanskeliggjøre
155 dets arbeid for å bygge det nye Norge har det fra enkelte hold også vært lagt et uriktig innhold i Nasjonal Samlings programpost «Kristendommens grunnverdier vernes». Det har endog vært utlagt derhen at det dreier seg om prestegårdene og deres grunnverdier som skal sikres for Nasjonal Samling. Jeg vil ikke feste meg ved disse og lignende forvrengninger som slås i folk. Men jeg
160 vil for å rydde vekk enhver misforståelse her igjen slå fast, hva jeg for øvrig ellers oftere har gitt uttrykk for i andre ordelag, at meningen med denne programpost er at selve kristendommen i vårt folk skal vernes. Nasjonal Samlings program gir den norske kirke garanti for at Guds ord skal forkynnes purt og rent og sakramentene forvaltes rettelig.

165 Jeg slår også fast den kjensgjerning at vårt riksstyre alltid har vist en positiv holdning like overfor kirken. Vi har ikke grepet inn mot noen geistlig for hans religiøse tros eller forkynnelses skyld. Når vi i enkelte få tilfelle har vært tvunget til å gripe inn, har det vært fordi vedkommende har misbrukt kirke og
170 kristendom til landsskadelig politisk virksomhet, eller han er blitt avskjediget fordi han simpelthen selv har nedlagt sitt embete.

Når kirkeopposisjonen søker å innbille seg og andre legender om overgrep mot kirken, så er det utilbørlige vrangforestillinger, om ikke frekk svindel. Man
175 kunde like overfor disse nedslående kjensgjerninger, undertiden virkelig være fristet til å spørre seg selv om ikke Nietzsche allikevel hadde noe rett, når han uttalte: «Det har kun vært én kristen, og han døde på korset.»

Men derved vilde man gjøre mange urett. Ikke minst de prester og nye biskoper,
180 som viser full forståelse av tiden og går inn for en virkelig kristen norsk kirke.

Vårt ønske i denne såkalte kirkestrid, som altså ikke er noen kirkestrid, men en lovstridig og ukristelig aksjon av politiserende prester og legfolk, det er at disse

185 vill-ledte må bli ført tiltak til sannheten, og at kirke og kristendom ikke blir misbrukt til å så hat og splittelse i folket, men blir en åndelig og nasjonal styrkelse for det norske folk i denne skjebnesvangre tid som kaller på alle gode krefters medvirkning.

190 Jeg for min del har heller ikke noe imot at kirken framholder sin mening om et riksstyres kristelige plikter, likesom jeg i det hele tatt tåler godt å høre saklig kritikk. Men så må vi også på vår side kunne forlange at det like overfor kirkefolket ikke prekes oppsetsighet, men etter skriftens ord lydighet mot øvrigheten, og at det manes, ikke til hat og splid, men til nasjonal forsoning og
195 kristelig fordragelighet.

Når jeg gjennomgår departementenes retninger om hva som er utrettet på deres forskjellige fagområder siden 1.februar 1942 og ser tilbake på hva også ellers er gjort, tror jeg det må innrømmes at det iallfall på mange områder er et ganske
200 imponerende og dyktig arbeid.

På tross av alle vanskeligheter er ikke bare hele statsmaskineriet og samfunnslivet holdt i uforstyrret gang, men det er også gjennomført en rekke positive tiltak til å utbygge det nye Norge som no virkelig begynner å ta fast form. Også en rekke
205 viktige lover, mange av grunnleggende karakter, er utarbeidet og vedtatt, uten at jeg her skal gå i enkeltheter. Jeg vil bare videre nevne et par saker.

For det første er ordningen av statens styre fastlagt. Likeledes er en ny kommunalordning med ansvars- og førerprinsippet i det vesentlige gjennomført
210 og arbeider til alminnelig tilfredshet over hele landet. Det kan nevnes at samtlige fylkesmenn og 80 prosent av ordførerne no er NS.

En annen stor sak og et framtreddende trekk i det nye Norge er Arbeidstjenesten. I 1942 har omkring 16 000 unge nordmenn gjort arbeidstjeneste. Den mannlige
215 arbeidstjeneste har no ca. 1800 faste befalingsmenn, og organisasjonen er stort sett gjennomført. Loven om den kvinnelige arbeidstjeneste er ferdig utarbeidet.

I min tale på Akershus under statsakten 1.februar i fjor uttalte jeg at et nesten like viktig spørsmål som landets ytre sikkerhet, er å sørge for at folket kan leve,
220 kan tilfredsstille det daglige behov. Jeg uttalte at regjeringen måtte bruke all sin kraft på å løse forsyningsspørsmålet, og så meget mer energisk som en måtte regne med at vanskelighetene enno ikke var overvunnet. Jeg appellerte til

225 næringslivet og til bøndene og fiskerne og oppfordret dem til å gjøre sitt ytterste for å øke produksjonen for landets skyld og i deres egeninteresse.

Jeg er glad ved å kunne konstatere at alt dette iallfall i en vesentlig grad er blitt oppfylt. Til tross for at vanskelighetene nok ikke bare ikke var overvunne, men ifølge krigens gang er blitt større, er vi kommet oss igjen og har utsikt til med
230 Tysklands hjelp også fortsatt å komme igjennom, hvis vi alle, parti, stat og folk legger kreftene til.

Fra Tyskland er foranlediget importert ca. 180 000 tonn korn, ca. 50 000 tonn sukker og ca. 13 000 tonn fett, slik at den del av det nødvendige behov til neste
235 høst skulde være dekket som vi ikke selv har direkte dekningsgrunnlag for og som vi ikke kunde oppnå dekning for ved bytteavtaler med tredje land.

Vi skulde således ha god utsikt til å klare oss fram til den nye høst. Men det er to ting som jeg vil peke på foruten nok engang å understreke at alle må legge
240 godviljen og kreftene til.

For det første at dette er nødvendig i betraktning av at Norge før krigen var det slettest selvbergede land i Europa nest England. Vår høye levestandard berodde på vår skipsfart og vår hvalfangst, og halvparten av våre levnetsmidler tok vi inn
245 over sjøen. Hvorledes vilde vi i denne tid være stilt f.eks. uten det nye produkt forcellulosen, for hvilken det siden 1. februar 1942 er lagt opp og gjennomført et program for 200 000 tonn? Folk må forstå at krig betyr vanskeligheter for forsyningene, savn og mangler.

250 For det annet må folk sannelig også på dette område komme til angrende erkjennelse av at det norske folket selv er skyld i savnene og vanskelighetene, og at det uten Nasjonal Samling, regjeringen og Tyskland i virkeligheten allerede forlengst vilde hatt hungersnøden.

255 Hvem var det de stemte på, godtog holdt ved makten alle disse som klager? De trodde de stemte på Høyre, Venstre, Arbeiderpartiet osv., på en herr Hambro, herr Mowinckel, herr Nygaardsvold & Co. Men det som de i virkeligheten stemte på gjennom disse personer var på krig, på okkupasjon, på køer, på hungersnød og mangel på brensel og andre livsfornødenheter. Ja, - nesten
260 halvparten av folket stemte på bolsjevismen, og den annen halvpart på dem som ryddet vegen for kommunismen.

265 I sannhet, det norske folk burde være takknemlig for at det hittil har sloppet så
forholdsviis billig fra det. Framfor alt burde det norske folk være glad og
takknemlig over at forsynet i sin nåde ved Tysklands hjelp - uten deres egen
fortjeneste - hittil har holdt bolsjevismens redsler borte fra Norges grenser.

270 En gammel og god regel sier at man skal ikke tale uten at man virkelig har noe
viktig eller interessant å si.

275 Det er ikke min oppgave å underholde publikum og søke å ha noe interessant å
fortelle. Men vel å framholde det som er viktig for det norske folk. Det er også
fordi at jeg har noe alvorlig og viktig å si at jeg i det hele tatt taler i dag. Heller
ikke bare for å fortelle at regjeringen har gjort dette og hint, og utrettet så og så
meget. Og enda mindre for å propagandere med alt det som skal gjøres, og love
både det ene og det andre.

280 Saken er den at vi i dag står foran en utvikling hvor krigen mer og mer antar
karakteren av en total verdenskrig. Alle folkenes krefter og hjelpeskilder
mobiliseres i et verdensoppgjør hvor det for Europa bare er spørsmål om å seire
eller å gå under.

285 De internasjonale krefter og de verdensmakter som under jødisk overledelse
bekjemper aksemaktene, og med det Europa, er besatt av en så demonisk vilje til
totalt å tilintetgjøre den germanske og europeiske hovedmakt, at noe
kompromiss synes utelukket.

290 Amerika behersket av jødene, Afrika av jøder og amerikansk negerintelligens,
Europa bolsjevisert og den europeiske kultur tilintetgjort, det er de dystre
framtidsutsiktene hvis politikken til triumviratet Churchill - Roosevelt - Stalin
skulde seire.

295 Den kommer ikke til å seire, den trekanten, men vi må allikevel regne med ting
som kan være ødeleggende nok. Selv om vi er overbevist om at Tyskland vil seire
til slutt, så er det no åpenbart for alle hvilken lumsk og farlig fiende bolsjevismen
er. Vi ser hvorledes frontene i Russland bølger fram og tilbake, hvorledes hele
armeer tilintetgjøres på begge sider, og vi må spørre oss selv: Hvis Tysklands tak
på bolsjevikerne skulde glippe - om enn bare foreløpig - f.eks. i Nord-Russland?

300

Vil den finske hær da kunne holde stand mot de røde hærmasser?

305 Hva vil du si, du norske bror som under vinterkrigen 1939/40 våknet forbitret til innsats for Finnland, - om enn utenfor skuddhold - men som no slår ditt øye til jorden?

Og tror du de røde arméer og GPU vilde stoppe med et Sovjet-Finnland og ikke straks søke videre mot Atlanterhavet for å virkeliggjøre Russlands gamle drøm,
310 hvis de kan? Da kjenner du dem ikke.

Mellom Kvitehavet og Finnland har nesten helt siden Sovjet-Russlands grunnleggelse eksistert en egen såkalt autonom sovjet-republikk i Østkarelen. Etter vinterkrigen ble denne republikk utfylt med avståtte områder av Finnland
315 og opphøyet til forbundsrepublikk i Sovjet-Samveldet under navn av en karelsk-finske Sovjetrepublikk.

Hensikten med denne sovjetrepublikk er ikke bare å danne grunnlaget for hele Finnlands bolsjevisering. Hensikten er å danne basis for bolsjevisering av hele
320 Norden: Den skandinaviske føderative sovjetrepublikk. Det kan en lese seg til i forarbeidene til konstitusjonen for Den karelske republikk, hvor dette står med rene ord.

Og en etappe på vegen til dette mål er sovjetrepublikken Nord-Norge som
325 England og Amerika no har stillet Moskva i utsikt, ja har lovet Stalin, hvorved de egentlig bare oppfyller en gammel avtale mellom Moskva og det noværende norske emigrantparti i London, sin allierte.

Jeg siterer bilag iz1 til stortingsdokument nr. 8/1932 i den såkalte Quisling-sak:
330

«Skr. dat. 29. januar 1921 fra G.E. (d.e. Generalstabens Etterretningskontor) til justisdepartementet, hvori bl.a. opplyses at kontoret «fra svensk kilde, som man har grunn til å tro er pålitelig» har mottatt meddelelse om at der skal være truffet en hemmelig overenskomst mellom Det norske Arbeiderparti og Sovjet-
335 Russland, bl.a. gående ut på at partiet er forpliktet til å utføre hvilken som helst ordre fra Moskva, uansett om spørsmålet gjelder norske eller utenlandske anliggender. I tilfelle av revolusjon skal i Nord-Norge dannes en rådsrepublikk (d. e. sovjetrepublikk), uavhengig av det øvrige Norge. Sovjet-Russland forplikter seg til finansielt, politisk og militært å understøtte den norske

revolusjon.»

Slik lyder dette bemerkelsesverdige dokument. Trygve Lie som no er såkalt
«utenriksminister» i London, hvor han sammen med sin venn -
345 sovjetambassadøren jøden Maisky lanserer programmet om Norge som bru
mellom Sovjet-Russland og vestmaktene, var den gang enno ikke justisminister.
Men som sådan eller umiddelbart forut, i midten av tredveårene, var han i
Moskva og meldte Arbeideridretten inn i Den røde Sportsinternasjonale, de
som skulde være den røde femte kolonnes stormtropper i bolsjeviseringen av
350 Norge.

Behøver jeg fremdeles å fortelle hva en slik bolsjevisering i Norge vil bety?
Frihet, eiendomsrett, familieliv, rett, religion og kultur, fedreland og folkeætt
tilintetgjort under et blodig jødetyranni, og tusener etter tusener av nordmenn
355 drept eller deportert. Hvor mange? Jeg skrev om det allerede i 1930 og uttalte at
etter russisk erfaring vilde en bolsjevikrevolusjon i Norge kreve mellom 300 000
til 400 000 menneskeliv.

Erfaringene fra de baltiske stater har bekreftet disse tall. Men allikevel antar jeg
360 at de under de noværende forhold, hvor en ødeleggende krig og den
forferdeligste hungersnød vilde støte til, vilde være lavt ansatt.

Man må forstå at hvis noe slikt skulde inntreffe, vilde Norge og Norden bli den
forferdeligste krigsskueplass mellom alle de stridende verdensmakter. Lykkelig
365 kunde vi prise oss, om i den bunnløse elendighet vårt folk da vilde bli styrtet i,
Tyskland allikevel til slutt beholdt overtaket, slik at det dog omsider opp av
ruinene kunde vokse et nytt Norge.

Men hvis Tysklands tak i Norge skulde glippe, eller Tyskland selv bukke under,
370 tror du da at England og Amerika kunde redde oss fra bolsjevismen, selv om de
vilde? Nord-Norge har de allerede oppgitt.

Det er klart at hvis Tyskland taper krigen, så har Skandinavia ingen sjangse.
England og selv Amerika vilde stå på randen til bolsjevikrevolusjonen, og deres
375 marxistiske arbeiderpartier vilde forstå å framlegge enhver aksjon mot Sovjet,
akkurat som de gjorde etter den første verdenskrig, hvor det seierrike England
ikke engang maktet å ordne opp med det dengang så svake bolsjevikstyre.

380 Hvorledes skulde det da kve det no, hvis ikke engang Tysklands krigsmakt klarte det?

Det er disse muligheter som det norske folk no må se i øynene. Det er denne dødelige fare som det må gjøres alt i menneskelig makt for å avverge.

385

Hva kan vi gjøre?

For det første må vi sette vår lit og vårt håp til Tysklands seier, og vi må gjøre alt hva vi kan for å lette Tyskland denne oppgave.

390

For det annet må vi selv utvikle vår egen nasjonale kraft. Det norske folk må samle seg om Norges nasjonale regjering og dens nasjonale program og stå fullt og helt ved Tysklands side i en sluttet og sterk germansk blokk som kan være en garanti også for Europas samling og nyordning, og som kan stå for alle støt.

395

Tro ikke at jeg fisker for meg selv eller for vår regjering, som dog er hele Norges regjering og ingen partiregjering. Nei, jeg ber for Norges skyld og deres egen, mine landsmenn.

400 Og den ånd som må besjele oss alle, er den offerviljens ånd som Bjørnstjerne Bjørnson har gitt uttrykk for i Arnljot Gelline: «Kamp må du få: ti de gnister som springer av stålet tænder den ild, som fortærer det råtne og lyser langt inn i kommende tid. Jag dem til kampen: mit hjerte av nidkjærhet luer, kast mig på bålet som ved, bare slekterne tændes derav.»

405

Jeg appellerer til alle landsmenns fornuft, til deres nasjonalfølelse, deres gode vilje og sunne selvoppholdelsesinstinkt.

410 En okkupasjon er alltid en belastning for et folk, når en ikke er klar over at det er mer en beskyttelse enn en besettelse. Da tror man ofte at man skal få det bedre om det skiftet. Men heri tar man feil, ti senere erfaring viser at man har fått det verre. Hvis England søkte å besette Norge, og dette ikke ble avvist av de tyske stridskrefter, vilde dette bety at landet ble en opprevet og ruinert krigsskueplass med hungersnød og all elendighet. Jeg kan ikke tenke meg at noen nordmenn
415 for alvor ønsker dette.

Og hva en bolsjevikisk okkupasjon vilde bety, har jeg allerede redegjort for.

420 Det kan ofte synes å være vanskelig med ernæringen og forsyningen. Men
hvorledes vilde det bli, hvis landet ble krigsskueplass mellom Tyskland,
Russland, England, Amerika og Sverige? Eller i et Sovjet-Norge som var et
springbrett for verdensrevolusjonens fortsatte marsj vestover?

425 Bruk din fornuft, landsmann, og fri deg fra fortrollingen!

Jeg appellerer til deg, norske bonde, som tross alt sitter som en fri mann på egen
gård og grunn.

430 Du synes ikke alltid du får dine varer tilstrekkelig betalt, og du synes det blir
meget av restriksjoner og tvangsbestemmelser i denne tiden. Men i Russland har
bolsjevikene tatt jorden fra bøndene og jaget millioner etter millioner av dem i
døden. Bare i 1932-33 sultet Stalin bevisst 6 millioner bønder til døde for å
tvinge hele bondestanden inn i de kommunistiske sambrukenes slaveri som
435 skulde sikre den røde armés og krigsindustriens forpleining på bøndenes
sultelønn.

Jeg appellerer til deg, norske arbeider: Du tror kanskje enno på Sovjetparadiset.
Men i virkeligheten er det knapt noen som har måttet betale bolsjevismen slik
440 med blod og savn som de russiske arbeidere. Og i Norge vilde det ikke bli
annerledes.

Jeg appellerer til de norske prester, hvorav en del enno står i den samme front
som den makt om hvem domprosten av Monmouth uttalte på det engelske
445 kirkemøte i Oxford 20. juli 1937, at «kommunismen er menneskesamfunnet
organisert mot Gud».

Jeg vet ikke hva denne domprosten sier i dag, om han lever. Muligens er han like
forrykt som sin øverste foresatte, erkebiskopen av Canterbury, han som i
450 politisk opportuniste sender lykkønskningstelegrammer til de røde marskalker.
Men du norske prest som stamper mot brodden, vær dog ikke også du
fullstendig forrykt! Du må da i dine stille stunder føle noe av det uhyrlige i ditt
standpunkt? Gjør dog noe for å redde din egen sjel, og styrt ikke andre i
fordervelsen!

455 De saboterende prester lukker øynene sine for bolsjevismens grufulle

kjensgjerning, mens de er opptatt med et påstått nasjonalsosialistisk hedenskap, nasjonalsosialismen som dog har reddet, likesom den opprettholder og
460 understøtter, de kristne kirker i Tyskland, og no er i ferd med å gjenreise kirkene i Russland, hvor bolsjevikene har rasert både kirkens hus og likvidert dens tjenere.

I stedet for å lese opp falske hyrdebrev burde prestene idag, hvis de er virkelige
465 kristne og kjenner sin tid og sin hellige plikt, be i kirken om at Gud vil redde Norges folk fra bolsjevismens raseri. De burde mane folket til samhold og vakthold mot den gudløse bolsjevismen som åpner sitt fresende gap mot Europa og Norden.

470 Sist, men ikke minst appellerer jeg til de norske kvinner. Deres høye og hellige oppgave er det å sikre folkets framtid, å bevare hjem og familie, å vedlikeholde slekten og rasen og å gi barna den første oppdragelse som preger dem for livet. Ingen taper mer under bolsjevismen enn kvinnene. Ingen lider mer.

475 I Norge vilde det bli dobbelt ille og ikke til å beskrive. I Russland har bolsjevikene hos de nasjonale europeiske minoriteter ofte slept mennene og barna vekk fra sine familier og påtvunget kvinnene jøder, basjkirer og kirgiser for bevisst å ødelegge nasjonen og rasen.

480 I en slik tid som denne er det vanskelig å forbigå i taushet vår tvillingnasjon på den skandinaviske halvøy, vårt svenske broderfolk.

I snart tre år, helt siden 9. april 1940, og i særdeleshet siden 1. februar 1942, er jeg personlig og Nasjonal Samling, og i det siste året den norske nasjonale
485 regjering med, blitt systematisk bakvasket i så godt som hele den svenske presse, regjeringspressen innbefattet, på en måte som bare kan karakteriseres som en forsterket fortsettelse av den trafikk partipressen drev her hjemme inntil begivenhetenes utvikling nokså brått bragte den til taushet.

490 Jeg vet ikke fra hvilken tid det er blitt internasjonal kutyme og comme il faut å la pressen i et land systematisk og stadig skjelle ut på det groveste regjeringen i et vennligsinnet naboland, en regjering som aldri har foretatt et eneste uvennlig skritt mot det svenske folk eller den svenske stat, og bare ønsker å stå på den beste fot med den.

495

Alle disse skriverier er imidlertid etter våre erfaringer her hjemme i lengden verst for sine opphavsmenn. De slår til slutt tilbake. Man skriver seg selv fordervet og til døde. Oss lar de iallfall uberørt. Vi er mer trenet enn den svenske journalisten
500 som hengte seg forleden på grunn av den terror han ble utsatt for, fordi han hadde vært så uheldig å si sin mening og skrive en artikkel i en svensk avis mot Berggrav, som i Sverige er utropt til nordisk åndshero. Beskjedne fordringer til åndsheroer, må en forøvrig si.

505 Like lite affiserer det oss at den svenske statskirkes ledelse blander seg direkte inn i norske forhold og f.eks. ved kurer meddeler den såkalte midlertidige kirkeledelse at de svenske biskoper med unntagelse av biskop Bloch støtter dem i deres aksjon. Det viser seg bare at de svenske prelater med alt sitt prunkende yppersteprestelige skrud enten er falsk orientert om forholdene i Norge, eller at
510 de er like skrøpelige kristne som flere av deres norske brødre.

Men vi skal iallfall ikke la oss forlede til å blande oss inn i svenske forhold, eller til å følge de svenskers eksempel som snakker og skriver til stadighet om splinten i sin broders øye og ikke ser bjelken i sitt eget. Det er bare et par ting som jeg
515 gjerne ved denne anledning vil gjøre oppmerksom på.

For det første er vi kanskje allikevel ikke så ille som man vil ha oss til i Sverige. Kanskje har vi også i virkeligheten ytet det svenske folk en ikke ubetydelig tjeneste.

520

Ved Menstad i 1931 og senere ved våre avsløringer av de marxistiske norske arbeiderlederes landsforræderske virksomhet i Moskvas tjeneste og ved vår iherdige kamp mot dem, forhindret vi faktisk en kommunistisk revolusjon i Norge, som vel heller ikke vilde latt Sverige uberørt. Det var jo nettopp
525 bolsjevikenes plan å få fast fot i Norge for så å bolsjevisere hele Norden.

Og hvorledes vilde det egentlig gått med Sverige, hvis tyskerne ikke hadde kunnet gjennomføre sin okkupasjon, men Norge og Norden var blitt skueplassen for storkrig og med bolsjevikene helt sikkert som angripere fra øst,
530 dengang enten med eller mot tyskerne?

Og finner man ikke at vi også gjør Sverige en stor tjeneste når vi no ekffektivt kan bidra til å holde krigen vekk fra Norges grense og i særdeleshet bolsjevikene vekk fra Nord-Norge?

Svenskene vet jo godt at hvis bolsjevikene får Narvik, så vilde de også ha iallfall Kiruna og Torneträsk for å kunne bruke Ofotbanen og Narvik havn. Kalix elv som grense var jo Russlands gamle krav helt fra freden i Fredrikshamn 1909 om
540 ikke helt fra Peter den store, og etter oppdagelsen av de store malmleier, byggingen av Ofotbanen og av Narvik havn er appetitten vokst sikkert til Luleå. Den jernbaneforbindelse fra Murmanskbanen gjennom Nord-Finnland som bolsjevikene tiltvang seg etter vinterkrigen, peker jo direkte på Luleå - Narvik. For ikke å tale om at det har vært bolsjevikenes plan helt fra 1918 av å erobre
545 hele Skandinavia som en av de viktigste etapper i verdensrevolusjonens videre utbredelse.

Et annet punkt som jeg også vil nevne er den norske emigrantregjeringen og dens legasjon i Stockholm.

550 I Sverige kan man formentlig ikke være helt klar over hva det er for slags folk de aller fleste av disse, selv om det svenske politi i sin tid hadde kikk på atskillige av dem i deres profesjon som bolsjevikagenter. Meddelelsen i det dokument jeg tidligere har sitert vedrørende Moskva-avtalen om Nord-Norge, skriver seg
555 således fra det svenske oppdagelsespoliti. En god del av de andre dokumenter som ble brukt til i Stortinget å avsløre disse Moskva-agenter skriver seg også fra samme kilde. Det er altså ikke alle sammen ukjente størrelser hele denne flokk av rømte partipolitikere som no markerer å representere Norge ute i verden, for ikke å tale om de to ledende såkalte «nordiske» politikere, folkefrontmannen
560 Mowinckel og jøden Hambro. Den siste opptrer no i ny rolle som arbeiderleder i Amerika, så det var riktig som jeg i sin tid skrev at det berodde på en ren slump at Hambro var blitt Høyres fører og at han kunde like gjerne med samme freidighet spilt arbeiderleder. Han har avslørt seg selv. Men når man i Sverige enda, tar herr Trygve Lie alvorlig som Norges utenriksminister og lar Moskva-
565 agenten Tranmæl ha frie hender i Sverige, da må det være «something rotten in the state of Sweden».

I Sverige kan man dog ikke være helt ubekjent med at flertallet av den norske emigrasjonen ikke er de norske patrioter som de gjerne utgir seg for, og gjerne
570 framstilles som. Det virkelige forhold er jo det at emigrasjonens ledere, hva enten de sitter i Sverige, England eller Amerika, så godt som uten unntagelse nettopp er de samme folk som forblindet og forførte det norske folk og bragte det i ulykke. Det er disse folk som er skyld i 9.april. Ikke vi. Det er de som bragte

575 krigen inn på den skandinaviske halvøy, mens vi i Nasjonal Samling hevdet at
både Norge og Sverige hadde all interesse av i fellesskap å erklære seg nøytrale i
alle stridigheter som oppsto utenfor deres områder, og av i påkommende tilfelle
å verne denne nøytralitet med forente krefter, og at Norge burde ruste for å bli
en fullgod partner i en slik politikk, som dengang vilde ha kunnet føre fram,
580 men som no er begravd for alltid av begivenhetenes utvikling.

Det er alltid uklokt å feste overdreven lit til folk som er rømt eller jaget
hjemmefra med sin onde samvittighet. I særdeleshet er det uklokt, når man har
med folk å gjøre som er fylt av hat og hevnlust og av hjemve til sin tapte
585 profitable geschäft, og som alltid har drevet dobbelt engelsk eller russisk
bokholderi.

Mine kampfeller i Nasjonal Samling!

590 Vi har sammen tatt på oss den ikke lette oppgave å føre dette skakk-kjørte og
vanskelige norske folk velberget gjennom denne store verdensomveltning, bygge
et nytt Norge og sikre dets plass og selvstendighet i den nye ordning som stiger
fram av verdensstormen.

595 Vi er mange nok til å gjennomføre denne oppgave, bare vi har nok begeistring,
nok energi, nok tro og utholdenhet. Når vi no ser situasjonen skjerpes, og vet
hva som står på spill, må vi opparbeide en hvitglødende fanatisme for saken.
Vanskelighetene må bare øke vår energi til å overvinne dem. Våre krav til oss selv
må stadig stige. Vi må stadig mer bli en helstøpt, disiplinert kamporganisasjon
600 av gode kamerater og kampfeller, en målbevisst og fanatisk bevegelse som med
sin sterke fellesvilje, sin idealisme og sin faste tro kan elektrisere og samle og føre
hele det norske folk. Nasjonal Samling er folkets salt.

Og dere har hørt det gamle ord at hvis saltet taper sin kraft, hva skal en da salte
605 med. Vi må holde urokkelig ut og holde modig fram.

Men det er også slik med saltet, at for meget av det brenner, for lite av det
forderver. Vi i Nasjonal Samling skal uavkortet hevde oss og aldri vike unna.
Nasjonal Samling og den nasjonale regjering er et uttrykk for det norske folks
610 vilje til å leve, et bevisst uttrykk for dets selvholdelsesdrift. Og selvoppholdelse er
den første lov for en stat og et folk. Derfor må vår regjering og vår bevegelse
sette seg igjennom på tvers av all motstand og om nødvendig uten hensyn. Det

615 har vi plikt til, og derfor også rett til. Men vi skal ikke være for snar til å tro alt,
og vi må aldri bli engstelig for oss selv. Vi skal gå rolig fram, med forståelse,
klokskap og kraft. Vi skal være mer, enn det synes at vi er.

Hver eneste nordmann må no ta stillingen opp til alvorlig overveielse. Også våre
motstandere som utviklingen selv no setter sjakk-matt. Helt andre og byggende
620 krefter er no virksomme i landet og enn deres negative intrigespill. Det skjer
store omlegninger i folkets sinn. Det merker en ikke minst på den stadig
stigende strøm av tillitsfulle henvendelser til regjeringen og partiet fra alle slags
mennesker rundt om i hele landet utenom bevegelsen, og ikke minst fra de
brede lag i folket. Ikke nettopp at de melder seg inn i Nasjonal Samling, men de
625 ser på oss som sin naturlige tilflukt og støtte i nød og vanskelige tider. Det er et
tillitsvotum mer verd enn et tilfeldig flertall i partipolitikernes Storting.

Alle klartfølende og klartseende mennesker i det norske folk vil innse at no
kaller på alle nordmenn nettopp den hellige plikt som jeg begynte med å tale
630 om: Hvert slektsledds historiske plikt til å bevare sitt folk og dets liv og ide. No
må vi enes og samles for å møte den store fare. Vel er det så at det kan også
uforskyldt gå galt med et folk som med den enkelte. Men hvis folket svikter i sin
skjebnetime og glemmer sin høye plikt, da går det iallfall sikkert galt, og det
kanskje for alltid. Følger det derimot kallet og gjør offervillig og heltemodig fullt
635 ut sin skyldighet, som no det tyske og finske folk, da gjør det seg etter livets lover
verdig til en lykkelig framgang og framtid og vil også før eller senere oppnå den.
Det vil leve, selv gjennom død og nederlag. I dag kaller Norge høyt på sine menn
og kvinner. Vi følger kallet!

640 Norge, Germania og Europa er nødt til å seire for ikke å gå under. Derfor skal vi
også seire!

Kilde

Vidkun Quisling: "Mot nytt land. Artikler og taler 1941-1943", NS Rikspropagandaledelse 1944.

645

Emner

Forsvarspolitik, Jubileumstale, Jødesaken, Kommunisme, Nazisme, Partipolitikk, Utenrikspolitik

URI

<https://www.virksommeord.no/tale/bolsjevikenes-mal>

650